

[Arbejds- og Socialministeren.]

brugsordning har bevirket, at Priserne paa Levnedsmidler er blevet betydeligt forhøjet fra den 1. Oktober.

Nogle Beregninger, som er foretaget i Forbindelse med det fra kommunistisk Side forelagte Forslag om et Eengangstillæg til Alders- og Invalididentemodtagere, viser, at Prisforhøjelserne for Smør, Mælk, Fløde, Flæsk og Paalæg kun har medført en Merudgift for et Ægtepar, der modtager Aldersrente, paa 18 Øre om Maanednen, naar man regner med, at Rentemodtagerne omlægger en Trediedel af Smørforbruget til Margarine, hvilket vist er meget almindeligt. Jeg skal i øvrigt komme nærmere ind paa disse Beregninger ved Behandlingen af det nævnte Lovforslag, der er optaget som næste Punkt paa Dagsordenen i Dag.

Jeg finder den Prisforhøjelse, der er Tale om, saa lille, at den ikke vil kunne begrunde en Genindførelse af den Rabatordning, som bortfaldt, da vi i Sommer gennemførte Forbedringen af Rentemodtagernes Vilkaar.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Strøm):

Den højtærede Arbejds- og Socialministers Afvisning af vort Forslag synes jeg ikke er særlig velovervejet. Man maa jo erindre, at vi allerede i Aaret 1933 begyndte en Lovgivning, der kunde samle os alle herinde paa Rigsdagen, en Lovgivning, hvorefter Staten stillede Midler til Raadighed til Indkøb af Levnedsmidler til økonomisk daarligt stillede Medborgere. Det var til Alders- og Invalididentemodtagere, til arbejdsløse og med dem økonomisk ligestillede, til Enker, til kronisk syge o. s. v. Denne Lovgivning, som vi begyndte i Aaret 1933, blev jo fortsat op igennem Aarene, og som jeg har sagt det, med alle Partiers Tilslutning i denne Sal, indtil vi naaede 1. Juli i Aar, da Regeringen, Partiet Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre mente, at Tiden nu var inde til, at denne Lovgivning kunde ophøre. Regeringen og de nævnte Partier mente, at der var sket saadanne Forbedringer i den sociale Lovgivning, at den Slags Foranstaltninger var overflødige.

Som jeg sagde i min Forelæggelsestale, delte vi ikke disse Betragtninger. Vi mente ikke, at der var sket saadanne Forbedringer, som de arbejdsløse, de gamle og Invaliderne havde ventet, og som vi fra Socialdemokratiets Side havde ønsket at medvirke til. Jeg erindrer ogsaa den Skrivelse, som den højtærede Arbejds- og Socialminister henviste til. Jeg gør opmærksom paa, at de Arbejdsløshedssatser, der bestod, til vi fik den ny

Arbejdsløshedslovgivning, faktisk var højere end dem, der blev gennemført den 1. Marts 1946, idet der fandt en Nedsættelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsessatserne Sted ved den Regulering, som Regeringen og de Partier, der vedtog denne Lovgivning, gennemførte, og at Alders- og Invalididentemodtagerne ikke fik saadanne Tillæg ved den Ændring, der skete, at vi dengang mente, Rabatkort var overflødige. Jeg erindrer om, at vi paa daværende Tidspunkt, da vi beskæftigede os med Lovgivningen om Alders- og Invalididenter, havde stillet Forslag om højere Grundbeløb. Dette blev forkastet.

Vort Syn paa disse Spørgsmaal har jeg ogsaa redegjort for, da vi behandlede vort Forslag i Juni Maaned i Aar. Den højtærede Arbejds- og Socialminister henviste til, at han paa daværende Tidspunkt havde gjort Rede for de forskellige Spørgsmaal i Forbindelse med den Skrivelse, som han havde tilstillet Udvalget. Ærede Medlemmer kan i Folketingstidende for 28. Juni 1946, Sp. 6583—6589, læse de Betragtninger, som jeg paa mit Partis Vegne fremsatte angaaende de Ting, den højtærede Arbejds- og Socialminister dengang fremførte. Jeg synes, det er unødvendigt for mig at fremkomme med de samme Oplysninger to Gange, hvorfor jeg altsaa, for at spare Tingets Tid, henviser til mine Udtalelser fra dengang.

Men der var ogsaa, som den højtærede Arbejds- og Socialminister nu nævnte, Folk, som plejede at faa Rabatkort, men som fra 1. Juli i Aar mistede dem; der var Børn af Enker, som faar udbetalt Enkebørnsbidrag, Børn af enligt stillede Kvinder og Folk, hvis Indkomst laa paa et lavt Niveau. Nu nævner den højtærede Arbejds- og Socialminister, at der sidder et lille Udvalg og arbejder med de Spørgsmaal. Jeg mener, at vi passende kunde gennemføre det Lovforslag, vi her har forelagt. Indtil dette Udvalg faar Lejlighed til at afgive Betænkning, vil de Maaneder, for hvilke vort Forslag skulde gælde, sikkert være gaaet.

Vi har den samme Opfattelse af disse Spørgsmaal i Dag, som da vi sidst fik vort Lovforslag forkastet. Siden da er der, som jeg fremførte i min Forelæggelsestale, gennemført Landbrugsordninger, som yderligere har fordyret Levnedsmidlerne, hvilket rammer de smaa Indtægter haardt. Disse Landbrugsordningers Gennemførelse, vilde jeg mene, gør det muligt for de Partier, der sidst forkastede vort Lovforslag, at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse. Før i Tiden var det jo gerne saaledes, at naar Rigsdagen gennemførte prishævende Foranstaltninger, afbadede man de værste Virkninger